

Způsob ustavování soudců je velice důležitou zárukou soudcovské nezávislosti. V České republice jsou soudci jmenováni do funkce prezidentem republiky, přičemž v případě soudců Ústavního soudu je ke jmenování potřeba ještě souhlas Senátu Parlamentu ČR. To znamená, že soudce jmenuje představitel výkonné moci, který zároveň není ústředním orgánem státní správy soudů, a soudci nejsou z výkonu své funkce prezidentu odpovědni. Tento model ustavování soudců podle mého názoru dostatečně zajišťuje soudcovskou nezávislost. Teoreticky by bylo možné, aby se na jmenování soudců podílely soudcovské rady jako vysoce kvalifikované poradní orgány. Přisedící jsou v České republice voleni zastupitelstvy obcí, resp. městských částí (v případě přisedících okresních, resp. obvodních soudů) nebo zastupitelstvy krajů, resp. zastupitelstvem hlavního města Prahy (v případě přisedících krajských soudů, resp. Městského soudu v Praze). Zastupitelé mají k navrženým kandidátům na přisedící nejbližší, a tudíž by o nich měli mít i nejlepší informace. Pokud budou při volbě přisedících přihlížet navíc i k vyjádření předsedy příslušného soudu, které mají povinnost si vyžádat, pak by nemělo dojít k tomu, že bude přisedícím zvolena osoba, která by měla sklony rozhodovat nezávisle.